9

SPEJDERBLADET VÆBNEREN

EKKO

Det er Konfirmationssøndag i Dag, en højtidelig og festlig Dag for flere Hundrede af vore 14-aarige Spejderkammerater og deres Hjem Landet over. Kl. 11,15 satte jeg mig til Radioen for at høre den Ungdomsfest, som var arrangeret i Odd-Fellow Palæet i København af »Foreningen for borgerlig Konfirmation«; Foreningen hed oprindelig »*Foreningen mod kirkelig Konfirmation*«, indtil den i 1924 af »opportune Grunde« (som Foreningen selv skriver i sin Ungdomsbog) fik sit nuværende langt blegere og mere tilsløerende Navn.

Naa, men der var altsaa Ungdomsfest, »borgerlig Konfirmation«, som ikke har et Lod med Begrebet Konfirmation at gøre. Der var Musik fra »Elverhøj« og »Eine kleine Nachtmusik« og smuk Solosang og to Fællessange og velmenende Tale af en fhv. Minister og nogle Lykønskningsord af Foreningens Formand, og hele to Gange rejste Forsamlingen sig for at »hædre vore unge Æresgæster«.

Véd I, hvad jeg gjorde? Jeg kiggede ud af Vinduet op mod det ældste Hus i vort Sogn, vor 800 Aar gamle Kirke, den, der har været Samlingssted for Generation efter Generation, og saa sagde jeg til mig selv: *Det er vel nok en tynd Kop The, det derinde.* Der mangler jo baade vore Kærnesalmer og Troen og de kraftige, autoritetsrige Gudsord, som aldrig rokkes, og som Slægt efter Slægt har kunnet leve paa, — og saa mangler der Velsignelsen.

Jeg kom til at tænke paa min egen Konfirmationsdag og paa, hvad jeg havde lært under min Konfirmationsforberedelse — og saa sagde jeg Tak for, hvad jeg havde oplevet, da jeg blev konfirmeret, og ønskede Guds Velsignelse over vore mange Kammerater, som netop nu stod paa Kirkegulvet.

Det kan være, de yngste af jer synes, at det er noget farlig højtideligt noget at skrive i »Væbneren«, men ser I, jeg vil gerne sige til jer, at I skal ikke til sin Tid lade jer spise af med en »Ungdomsfest«. Det andet er langt værdifuldere, — og det haaber jeg, at I, der er ældre, forstaar, saa I stadigt med Glæde tænker paa, hvad I lærte under Konfirmationsforberedelsen, og hvad I senere har forstaaet yderligere af det, som I den Gang mødte.

Ricard skrev i sin Tid: »En Vennekreds saa kernesund og glad skal aldrig ses, som den, der i de unge Aar om Frelseren slog Kreds!« Lad os vise, at *det* er sandt.

Kolthoff.

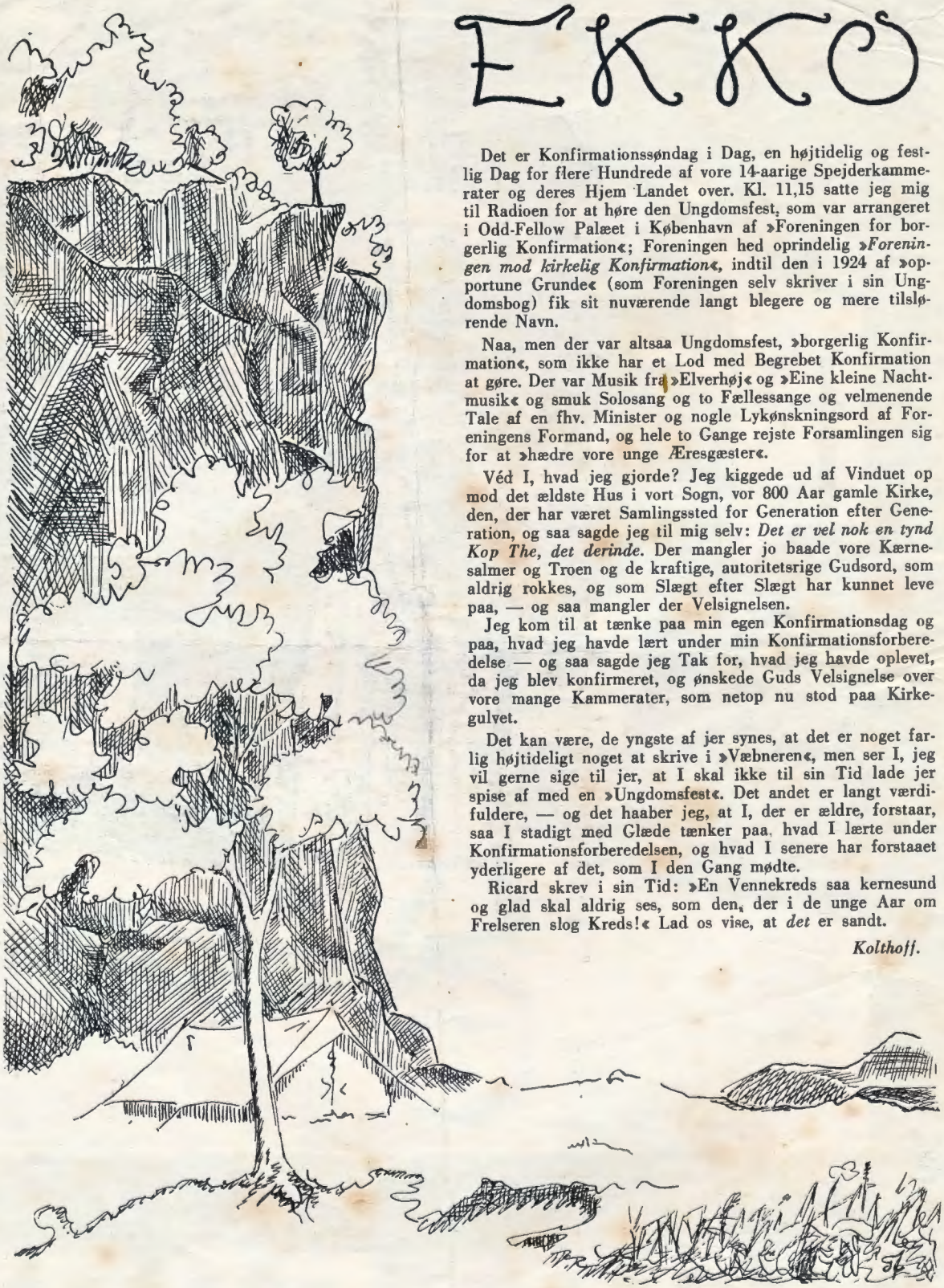

LEVENDE BILLEDER

— om de ti Jomfruer!

Vær beredt! Ordene smelder som en Fanfare i vore Øren og sender en Ild gennem Blodet. Kan hænde, at vi i et Glimt saa Lejren for os — saa Flammerne fra Baalet kaste et flakkende Lys hen over Spejderen, der talte, og videre over Kammeraterne i Kredsen. Og det sang igennem os: Vi er beredt!

Hvem af os mente ikke det alvorligt — det gjorde vi alle! Og vi mente det vel ogsaa siden hen, naar det atter lød: Vær beredt! Derfor kunde vi altid svare: Vi er beredt!

Beredt! Ja, til hvad? Til den Tjeneste, som det er at være KFUM-Spejder. Til Tjeneste for andre og først og sidst for Gud.

Hvor alvorligt vi skal tage det med Beredskabet, har Jesus forklaret os, idet han siger, at det er overfor ham, vi skal være beredt. Det lyder til os gennem Billedtalen om de ti Jomfruer:

Mat. 25, 1-13: Det skal være med Guds Rige, som med ti Jomfruer, der tog deres Lamper og gik ud for at gaa Brudgommen i Møde. De fem af dem var uforstandige og de fem kloge. De uforstandige tog nemlig deres Lamper, men tog ikke Olie med sig. Men de kloge tog Olie i deres Kander tilligemed deres Lamper.

Og da Brudgommen lod vente paa sig, blev de alle døsige og faldt i Søvn. Men midt om Natten lød der et Raab: Se, Brudgommen er der, gaa ham i Møde! Da vaagnede alle Jomfruerne og gjorde deres Lamper i Stand. Og de uforstandige sagde til de kloge: Giv os af jeres Olie, thi vore Lamper er ved at gaa ud. Men de kloge svarede og sagde: Nej, der vilde ikke blive nok baade til os og til jer. Gaa hellere hen til Købmanden og køb til jer selv. Men mens de gik bort for at købe, kom Brudgommen, og de, som var rede, gik ind i Bryllupssalen med ham, og Døren blev lukket.

Bagefter kommer ogsaa de andre Jomfruer og siger: Herre, Herre, luk op for os! Men han svarede og sagde:

Sandelig siger jeg eder, jeg kender jer ikke. Vaag derfor, thi I kender hverken Dagen eller Timen.

Det, der siges til os gennem denne Lignelse er først og fremmest, at kun den, som er rede til Festen, kan komme med ind i Festsalen. Det er jo klart, at de andre maa blive udenfor. De var hverken indbudte, og heller ikke var de rede, da Brudefølget kom forbi, og saadan havde de mistet al Forbindelse med Festens Herre.

Vi ved, at om vi skal være beredt overfor vor Herre Jesus Kristus, da maa vi stole paa ham i alle Ting og være klar til at møde ham, naar han kommer til os. I vor Daab kom Jesus første Gang til os med Guds Rige, og mange Gange senere kom han; men mærkeligt nok kommer han ofte i Skikkelse af et andet Menneske — een, som trænger til vor Tjeneste, eller som blot har Brug for et Smil og et venligt Ord — men altid spørger han os: Er du vaagen, saa at du ser mig gennem dette Menneske, som trænger til din Hjælp? Er du beredt til at møde mig?

Det var mange Gange, at vi var blevet trætte af at vente paa ham, saa at vi slet ikke forstod, at det var ham, da han mødte os. Derfor hjalp vi ikke, skønt der var haardt Brug for Hjælpen. Kort sagt: Vi var ikke beredt!

Ved Dagenes Ende kommer Jesus med Guds Rige i al dets Herlighed — saa er det nemt nok at kende ham og kende Riget; men det var slemt, om det blev til os, at han sagde de Ord: I var ikke beredt, da jeg kom til jer, nu kender jeg jer ikke. Der er ikke Plads for jer her ved denne Fest.

Den Afgørelse kan ingen Domstol ændre, derfor er det saa rigtigt, at vi er vaagne og hver Dag beredt til at møde ham, hvordan han saa end kommer, for at han til sidst skal sige til os: Festen i Guds Rige er ogsaa for dig. Kom med, saa vil vi glædes sammen.

Røde Sol.

Skrevet af Spejdere og for Spejdere

Søndag den 10. August 1947 døde Fabrikant *Olaf W. Pedersen* i sit Hjem efter en langvarig og alvorlig Lidelse med gentagne Operationer. Den yngre Generation husker ikke O. W. P. eller Skipper; men de, som var i Bramsnæslejren og paa Skamlingsbanken 1920! Han var, ligesom Dr. Ax. Saugmann (der ogsaa fornylig blev kaldt bort), engang en af de faa, der *var* KFUM-Spejderne i Danmark. Der var Tider, hvor det var en enkelt eller enkelte, som bar! O. W. P. var for længe, længe siden en af disse enkelte. Og hvor meget svært, han end fik at stride sig igennem sidenhen, saa ikke bare fængslede »Syner af Drengeaars Herlighed« ham bestandig, men de Venskabets Baand, han dengang knyttede, bandt. Gamle Spejdervenner fra dengang var hos ham i den sidste Nattevagt.

Olaf skrev Korpsets Nytaarshilsen i 1921. »Jeg véd, hvori det hele ligger,« skriver han. »Vi kan ingenting selv, men med Gud er alle Ting mulig. Gud kan gøre *det* for os, som vi selv synes er umuligt.«

»Saa sætter vi da Ryg mod Ryg
og staar mod Tidens haarde Tryk
som *sammensvorne Venner.*
Og bliver Fjendens Magt for sejg,
saa gaar vi Bønnens Kongevej
og folder vore Hænder.«

Saadan husker hans gamle Venner ham. Og saadan vil vi ære hans Minde.

Harald Flensmark.

Novra!

Nu da vi starter igen efter Sommerferien er der Grund til, at du gaar din UNIFORM kritisk efter for at se, om den er helt i Orden — den er jo det ydre Bevis paa, at du er Spejder, og det er den, Folk ser paa. Vi begynder fra oven:

Spejderhatten (er Skyggen presset?) — Tørklædet (rent og strøget?) — Blusen (hel og ren?) — Har du Patruljefarverne paa Skulderen — Bynavnet over højre Lomme — Korpsmærket paa højre Lomme — det rigtige Antal Aarsstjerner over venstre Lomme foruden Patruljesærpræget — Gradstegn paa venstre Lomme — evt. Duelighedstegn paa højre Ærme — Klassemærke paa venstre Ærme — og er de syet rigtigt fast? — de korte Bukser (hele og rene og i den rigtige Farve?). Har du Ærmerne rullet op? Er Tørklædet bundet med Bæverknob? Har du Sikkerhedsnaale, Sangbøger, Notesbog, Blyant, Knobreb i Lommerne?

Naa ikke! Er du klar over, at saa er du IKKE REGLEMENTERET PAAKLÆDT. Altsaa — det var Alvor — frem med Uniformen fra Skabet!

Gruppebladet FAKLEN
(1. Aarhus Div., 4. Gruppe.)

Vi fortsætter
med at præmiere det bedste Referat hver Maaned. For September-Nummeret gaar det til »Stigende Pil« fra Humlum.

Og saa glæder jeg mig iøvrigt til fortsat at modtage mange og fremragende Referater fra alle de spændende Oplevelser, man har rundt om i Danmarks mange grønne Spejdertroppe. *Red.*

Fra Marsk til Højfjeld.

32 grønblusede af højst forskellig Alder vinkede Lørdag Morgen Farvel til Forældrene og Pressen, som allerede var mødt op. Formaalet med denne højtidelige Begyndelse var en 14 Dages Tur til vort Broderland i Nord. Det blev til Hovedpine i D. S. B. og Søsyge om Bord paa »Peter Wessel«, men over kom vi, og saa blev det til et »Aah!« i den første Fjeldlejr. Solen gik ned og gav os et Indtryk af at være kommet til et Trylleland. Beundringen blev dog efter nogle Dages Kørsel med NSB og fine Busser afløst af — endnu mere Beundring. Efter at vi havde sunget: Ja, vi elsker — i Folkeforsamlingssalen paa Eidsvollbygningen, var der 130 km ustandselig Undren forbi den store Mjøsen Sø gennem stejle Fjeldveje.

I et stort Frilandsmuseum i Lillehammer blev der holdt Andagt i en gammel Stavkirke.

Og saa naaede vi Lejren oppe i Højfjeldet — og var ved at blive ædt op af Myg. Aldrig nogensinde havde nogen Spejder set saa mange Myg — og vi nødtes til at tage Moskitonet paa Hovedet og smøre Myggebalsam paa alle bare Steder. Lejrtiden deltes mellem Spejdersport efter norsk Mønster (det blev saa gennemført, at en Patrulje paa en Øvelse fo'r vild og først blev fundet efter Timers Eftersøgning, — men det blev taget med godt Humør) — og Oplevelser paa Sæter og Højfjeld. Vi fik Lejlighed til at smage norsk Fjeldkost en hel Dag og granske i Sprogproblemerne mellem Nynorsk eller Landsmaal og Dansk. Det gav somme Tider pudsige Episoder. Og Fjeldet med dets egenartede Beplantning og storslaaede Barskhed betog hver en Dreng.

Det blev til en hike efter norske Forhold — anstrengende og handlingsmættet, og til Lejrbaal, hvor man rigtig følte, i hvilket Land man var — dets Fortid og Nutid, dets Sagn og Overtro og norsk Kristendom. Der var noget at lære alle Steder.

Tiden var ved at ebbe ud, — og da naaede Lejren sit Højdepunkt: Det lykkedes at arrangere Tur til et af de største Fjeldomraader i Norge — helt op til Galdhøpiggen — trættende Traven, Sneboldkamp, Gletschervandring, Rensdyrtakker, Stenalderpile, Vandring i Skyerne og endelig Fjeldtoppen paa 2277 m. — Men vi kom ned paa Jorden igen og fortsatte Løbet — og vi ved, at de Syner, de Oplevelser, de Minder vi fik fra den Lejr, — de skal hjælpe os i Fremtidens Spejderarbejde. *Ribe.*

Sikken en Nat,

ja, for slet ikke at tale om den efterfølgende Dag. — Men for at begynde med Begyndelsen: *Amager Division* holdt Week-end paa Korpsets nye Grund »Paradismarken« den 6.—7.

Septbr. Der var udsat to flotte Æresskind: Et til Divisionens bedste Trop og et til den bedste Patrulje.

Efter et godt Lejrbaal startede Patruljerne enkeltvis paa en stor Natøvelse. Ih! hvor blev der løbet! Baade galt og rigtigt.

Alle Tropførerne fik Bind for Øjnene og blev stoppet ind i Divisionschefens Bil. (I ved den berømte Fordvogn hos Staben i Korpslejren). Saa blev de kørt et eller andet Sted hen og smidt af. Alle Kort og Kompas var inddraget, saa man maatte finde hjem, som man kunde bedst. Der blev serveret Morgenmad Kl. 8,00 — senest.

Efter en rigtig Morgeninspektion og derpaa følgende Andagt startede Dagpatruljeløbet. Kun fire af Divisionens Patruljer kunde gennemføre det, saa haardt var det. Patruljerne kom ud for lidt af hvert: Nødhjælpsopgaver, Teltrejsning, Afstandsbedømmelser, croos country, Kompasløb m. v. Da man atter naaede Lejren, skulde hver Mand bage et Snobrød. Jo, det var en rigtig Divisioslejr. Vinder i Tropmesterskabet blev »Frie Fugle«, Filip Trop, og den bedste Patrulje blev »Glenterne«, Filip Trop. *Lurifax.*

Mere Norgesfærd.

I Aar havde *Sulsted* og *Tylstrup* Grupper slaaet sig sammen om fælles Sommerlejr, og Turen gik til Norge. Vi sejlede fra Frederikshavn til Larvik med »Peder Wessel« den 12. Juli, og efter en Del Søsyge naaede vi Larvik hen imod Aften. Vi stiftede straks Bekendtskab med det norske Landskab, idet vi cyklede 30 km til Skien, hvor vi spiste og overnattede. Her traf vi ogsaa vore norske Rejseledere, Pastor Andersen og Sekretær Finn Holm, der ofrede en hel Uge af deres Ferie paa os, hvilket vi er dem meget taknemmelige for.

Tidligt næste Morgen fortsatte Turen med Tusistbaaden »Viktoria« til Dalen, en Sejltur paa 100 km, og da vi maatte passere ialt 17 Sluser, tog det 12 Timer, men det var en dejlig Tur paa Søer og Elve og omgivet af granklædte Bjergskraaninger. Efter en rigtig Strabadstur paa Cykle naaede vi Rjukan, hvor vi slog os ned et Par Dage og bl. a. havde den Oplevelse at køre med Tovbane; lige saa spændende var dog Bestigningen af det 1883 m høje Bjerg, Gausta, paa hvis Top vi foranstaltede Sneboldkamp. — Og saa gik Turen tilbage til Skien pr. Skib, Cykle og Tog. Ikke mindst Togrejsen gennem de mange Tunneller var interessant. Før vi forlod Skien om Søndagen, var vi i Kirke, og selv om vi ikke forstod alt, hvad Præsten sagde, var det dog en stor Oplevelse. Derefter cyklede vi til Larvik, og Kl. 21,30 stod »Peder Wessel« ud af Larvik Havn med os om Bord. Vort Besøg i Norge var forbi.

K. J.

Højtiden vokser med Dagen.

Ja, det er netop, hvad vi kunde sige om *Hjørring Afdelings* Sommerlejr ved Søndbjerg Strand i Thy.

Tre Ting vil vi huske, naar alt andet er glemt, nemlig: Fhv. Divisionschef *Mads Poulsens* Bibeltime, Forstturen i Dover Skov sammen med Hr. Skovfoged *Nørgaard* og Travlheden den sidste Lørdag, da Lejrchefen ikke bestilte andet end at skrive Beviser for Duelighedstegn og Prøver — 39 Duelighedstegn — een første Kl. Prøve m. m. — jo, det var en Arbejdslejr.

Der var Fart over Feltet Dagen lang, et solidt Kammeratskab blev opbygget og — haaber vi — en aandelig Ballast, som kan bære fremover.

Poul.

Fædrene fester i Frederikssund.

Af alle de Divisioner og Grupper, der tilsammen udgjorde KFUM-Spejdernes store Korpslejr ved Sønderborg sidste Sommer, var »Gruppe 38« vistnok den mærkeligste. Den bestod nemlig ikke af Spejdere, men af 28 Spejder*fædre* — altsaa Mænd i Alderen fra 40—60 Aar, som (maaske først efter store Betænkeligheder og et Skub fra Konen!) havde brudt Broen bag sig og sagt Farvel til Civilisationen og hjemlig Hygge for at vove Springet ud i det store Eventyr. Kom de til at fortryde det? Nej og atter nej — i hele den kæmpemæssige Lejrby fandtes der næppe gladere og mere begejstrede Indbyggere end Fædrene. Lejren virkede paa dem som en stimulerende Saltvandsindsprøjtning — som en radikal Foryngelseskur. Rent ud sagt: de blev *Drenge igen.*

De var ellers meget forskellige i enhver Henseende, fra forskellige Egne af Landet og af meget forskellige Livsstillinger. En Sølvsmed hentede Vand til en Skovrider, men det hændte ogsaa, at en Veksellerer og en københavnsk Overretssagfører smurte Klemmer til Brødkusken og Kranføreren. En Lagerarbejder og en Musikdirektør huggede Brænde sammen, og en Kapelmester og kgl. Balletrepitør lavede de lækreste Frikadeller, der til Dato er serveret i nogen Lejr. Alt Snobberi var bandlyst, og der herskede et enestaaende Kammeratskab.

Saa stærkt blev Kammeratskabet, at disse Fædre *fremdeles holder sammen* og stadig har Forbindelse med hinanden, og Søndag den 8. Juni fejrede de et festligt *Gensyn i Frederikssund.* Ikke mindre end 17 Lejrdeltagere havde givet Møde. og da de fleste havde deres Kone med, blev Selskabet 33 Mand ialt. I straalende Vejr (det var skiftevis Solen og Regnen, der straalede) gik Turen i gammeldags Charabanc'er, forspændt fyrige Frederiksborgere, ud til Jægerspris, Slottet, Fasangaarden og de 1000-aarige Ege i Nordskoven. Om Aftenen var der Sammenkomst i »Gildehallen« hos en af Frederiksborg-Fædrene. Der blev sunget og fortalt Oplevelser og holdt mange gode Taler, og naturligvis blev der danset *Lambeth Walk!.* Saa fulgte Forevisningen af Korpslejrfilmen (den sjove fra Kolding) og Kaffedriking og meget andet — og det blev sent, inden Fædrelejrens Leder (kaldet »Oldefar«) kunde slutte den vellykkede Dag med Andagt. Først henad Midnat rejste enhver til sit.

Aah ja — de Fædre, de Fædre . . . .

En af dem.

SPEJDERBLADET

VÆBNEREN

35. Aargang ★ Oktbr. 1947 ★ Nummer 9

UDGIVET AF KFUM-SPEJDERNE I DANMARK

Redaktør: TAGE KAMPMANN. Redaktion og Ekspedition: KFUM-Spejderne i Danmark, Korpskontoret, Store Kongensgade 77, København K. Telefon: ★ Central 14677. Postgirokonto Nr. 1420. Trykkeri: Aarhuus Stiftsbogtrykkerie A/S, Aarhus. Bladet udkommer den 15. i hver Maaned og kan bestilles hos Postvæsenet og Bladets Ekspedition. Prisen for Abonnement er Kr. 3.00 aarlig (frit tilsendt).

Fra Hovedkvarteret

★ Ogsaa denne Gang skal der bydes nye Grupper velkommen. Det drejer sig om 3. Brønshøj Gruppe i Nørrebro Division, 3. Lindevang Gruppe i Ansgar Division samt Varde Gruppe i Sydvestjydske Division.

★ Hovedbestyrelsen vedtog paa sit sidste Møde at udnævne Direktør Knud Nielsen, Depotet, til Divisionschef for Frederiksberg Division og bringer samtidig den afgaaende Divisionschef, Kommunelærer Chr. Thomsen, sin bedste Tak for lang og tro Tjeneste.

★ Hovedbestyrelsen har vedtaget at overdrage Redaktionen af »Væbneren« for det kommende Aar til Kommunelærer Tage Kampmann og Redaktionen af »Førermeddelelser« for det kommende Aar til Kommunelærer Alfred Larsen.

★ Endvidere er det vedtaget, at Midtfyn Division maa bære staalgraat Tørklæde med brun Kant, Nordfyn Division maa bære gult Tørklæde med mørkeblaa Kant, Vestvold Division maa bære graat Tørklæde med blaa Kant, og Sydjydske Division maa bære diagonal Deling brunt/grønt Tørklæde.

★ Forberedelserne til Landspatruljekonkurrencen er nu i fuld Gang, og vi kan meddele, at Konkurrencen begynder omkring 1. Januar 1948, og vi beder de Patruljer, som ønsker at deltage, om allerede nu at reservere følgende Dage: Den 17.—18. April (1. Del), den 1.—2. Maj (2. Del) og Pinsen, den 15.—17. Maj (3. Del).

★ Den første Meddelelse om Spejder Jul er nu udsendt til Gruppeførerne. Spejder Jul, som i Aar er trykt i Dybtryk, er som altid et flot Julehæfte. Oplagets Størrelse er paa 70.000 Eksemplarer, hvoraf vi i Korpset plejer at sælge de fleste. Salget i Aar former sig som en storslaaet Præmiekonkurrence, hvor alle Korpsets Patruljer kan deltage, idet Opgaven gaar ud paa: Hvilken Patrulje sælger de fleste Spejder Jul? Der er udsat 10 gode Præmier, som vi bringer nærmere Meddelelser om i næste Nummer af VÆBNEREN.

★ Missionsudvalget gør opmærksom paa, at Korpskontoret stadig modtager brugte Frimærker.

★ Korpssekretær Elith Olesen er udpeget til Leder af Korpsets Pressetjeneste.

★ Paa Sommerens Gilwell-Kursus deltog 31 Spejdere, 17 Ulve og 8 RS.

★ Hovedbestyrelsens næste Møde holdes i Forbindelse med Landsmødet den 26. Oktober i København. *ValD.*

Nyt FRA REDAKTØREN

Siden sidst har vi maattet se den bitre Sandhed i Øjnene, at den uundgaaelige *Papirrationering* ogsaa har ramt os. Vi har længe levet højt, men nu er det altsaa forbi. Fra og med dette Nummer har vi maattet foretage forskellige Ændringer for at faa Plads til alt det Stof, vi ønsker at faa med. Vi har ikke taget nogen Plads fra Spejderavisen og fra Raadsklippen, da vi mente, at disse Sider var saa læste, saa man vilde være ked af at faa dem mindre. Vi har derfor valgt at indskrænke paa andre Omraader. Paa Patruljeførerens Side har vi fjernet Clicheen, og det maanedlige Brev staar nu i een Spalte sammen med »Varden«, som derved har afgivet en Spalte. »Den brogede Side« er flyttet om paa Bagsiden og er blevet til en halv Side, og Depotet er blevet »skaaret ned«. Det trængte det til, mener nogle.

Trods disse Ændringer har vi ikke faaet Plads til al det, vi gerne vilde bringe, og vore Læsere maa nu have lidt Taalmodighed og Overbærenhed. Stoffet skal komme saa hurtigt, det kan lade sig gøre, men vi tager selvfølgelig det mest aktuelle først.

Vi bringer denne Gang en *Billedside fra Jamboreen.* Det skulde have været en Dobbeltside, men du forstaar: Rationeringen — —! Billederne er taget af Vagn Schlütter, som ogsaa har taget Billederne til Artiklen om Mont Blanc Turen i Forbindelse med Jamboreen.

Ogsaa andre end Førerne i Jamboreen har været paa Bjergtur. Du kan i Bladet læse om *Hellerup Gruppes Tur til England* og om deres Bjergbestigning. Det kan i denne Forbindelse nævnes, at vi meget gerne bringer Referater fra andre Gruppers Ture, hvis de har været noget uden for det sædvanlige, og vi vil gerne have gode Billeder dertil.

Der er vist enkelte, som har glemt, at »Væbneren« engang i Foraaret indbød til en *Fotokonkurrence* om det bedste *Forsidebillede* til næste Aargang. Enten har Korpset ingen Fotografer eller ogsaa er I nogle ualmindelige slappe Fyre. Hvem ved? Lad det nu blive til noget! *taka.*

B. P. Af Winston Churchill

Ved Gunner Engberg*)

De tre mest bekendte Generaler, jeg i mit Liv har kendt, vandt ingen store Sejre over udenrigs Fjender. Alligevel er deres Navne, der alle begynder med »B«, kendt i hvert Hjem: General Booth, General Botha og General Baden Powell. Vi skylder General Booth, »Frelsens Hær«, General Botha, Det forenede Sydafrika, og General Baden Powell Spejderbevægelsen.

I denne usikre Verden kan man ikke være sikker paa ret meget. Men det synes sandsynligt, at om et Hundrede Aar eller to — maaske længere — vil disse tre Bevægelser, som vi har set gro frem i vor Levetid, stadig holde deres Stifteres Navn i Live og forkynde det ikke ved tavse Monumenter af Malm eller Sten, men gennem Virksomheder, der danner og leder Menneskers Liv og Tanker.

Jeg husker godt den Gang, jeg først saa den senere Lord Baden Powell. Jeg var med mit Regiments Hold i Meerut i Kampen om Rytteri-Pokalen. Der var samlet en Mængde idrætsinteresserede fra den britiske Hær i Indien og iøvrigt Folk fra »Selskabslivet«. Om Aftenen blev der givet en Slags Amatør-Vaudeville-Underholdning for en større Kreds. Højdepunktet i denne var en munter Sang og Dans af en af Garnisonens Officerer. Han var flot paaklædt som østrigsk Husar og optraadte sammen med en tiltalende Dame. Jeg sad som ung Løjtnant i Parkettet, og jeg blev imponeret af deres Præstation; den vilde have kunnet hævde sig i enhver Varieté.

»Det er B. P.«, fortalte man mig. »Et forbavsende Mandfolk! Han har vundet Kader Pokalen og har mange Gange været i Kamp. Folk siger, han som Officer kan avancere saa højt, det skal være. Men Tænk Dem en Overordnet, som sparker ud med Benene for Øjnene af en Masse Underordnede!«

Jeg havde det Held at gøre den bevægelige Berømtheds Bekendtskab, før Polo-Turneringen var endt.

Der gik tre Aar, før jeg traf ham igen. Scenen og Lejligheden havde forandret sig meget. Lord Roberts' Hær var lige draget ind i Pretoria. General Baden Powell var blevet befriet i Mafeking efter 217 Dages Belejring. Nu red han to—tre Hundrede engelske Mil for at underrette den Øverstkommanderende. Jeg vilde gerne interviewe ham for *Morning Post* og faa en Førstehaandsberetning om hans herømte Forsvar.

*

Mindst en Time red vi sammen, og han var en storartet Fortæller, da han kom i Gang. Hans Historie tog mig, og selv nød han at fortælle den. Enkeltheder kan jeg ikke huske, men mit Telegram maa have fyldt det meste af en Spalte. Jeg viste ham det, før jeg sendte det af Sted. Han læste det igennem med megen Opmærksomhed og nogle Tegn paa Forlegenhed. Da han var færdig, gav han mig det tilbage med de Ord: »At tale til Dem er som at tale til en Fonograf.« Selv var jeg ogsaa helt godt tilfreds med Artiklen.

I hine Dage overgik B. P.s Berømmelse som Soldat næsten alt, man kan forestille sig. Folket saa ham som Krigens Helt. Ogsaa de, der misbilligede Boerkrigen, og som ikke var imponeret over, at store, britiske Hære kunde slaa Boer-Farmere kunde ikke lade være at beundre det langvarige, begejstrede, haardnakkede Forsvar af Mafeking. Otte Hundrede Soldater holdt Stand overfor en Belejringshær, der var ti eller tolv Gange saa talrig.

*

Ingen havde nogensinde tænkt, at Mafeking kunde holde ud bare den halve Tid. Mens Belejringen trak i Langdrag, blev Nationen et Dusin Gange trukket fra Frygt og Haabløshed til fornyet Haab — for saa igen at blive stødt ned. Millioner af Mennesker, som ikke i det enkelte eller nøjagtigt kunde følge Krigens Hovedbegivenheder, kiggede Dag efter Dag i Aviserne for at se, hvordan det gik Mafeking; og den Gang, da Efterretningen om Mafekings Befrielse fløj gennem London, blev Byens Gader ufarbare, ganske simpelt fordi »Gadens« ægte Fædrelandssind slog ud i en utøjlet, overstrømmende, barnlig Glæde, som vi ikke fik at se

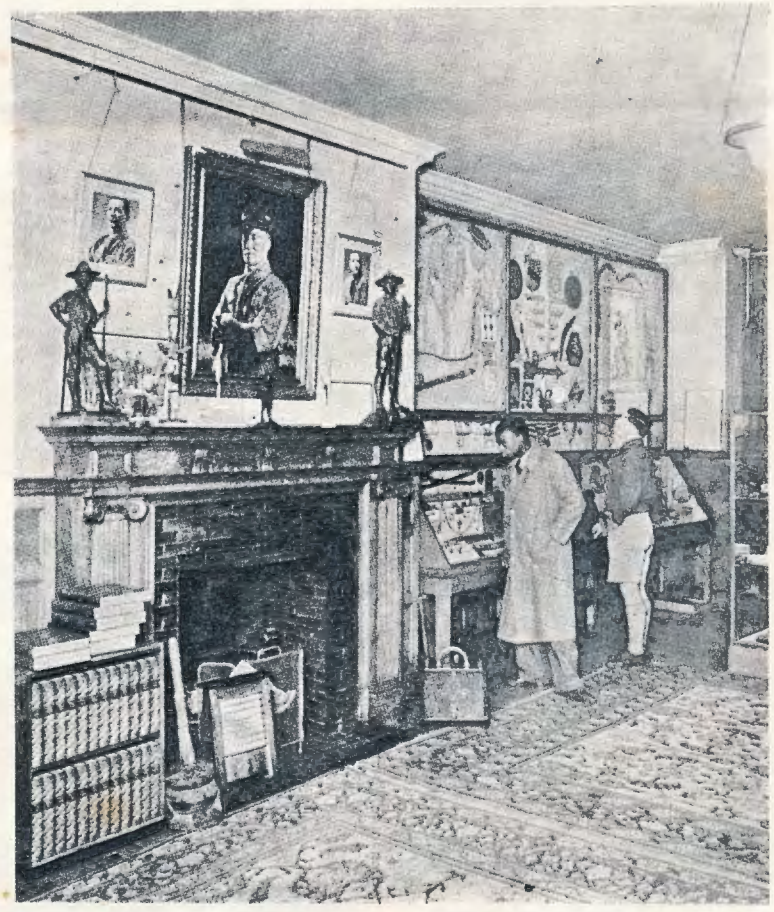

Fra B. P.s Room i London.

*) Winston S. Churchill: *Great Contemporaries*. S. 363—67. (Udsolgt.)

Fra B. P.s Room.

igen før Vaabenstilstandsdagen 1918. Ja, maaske har endda den berømte Mafeking-Aften Rekorden.

Efter dette rørte Krigens Ødelæggelser ikke Folk ret meget. De levede med i den omtrent som Tilskuere ved en større Sportskamp.

Man kunde undre sig over, hvorfor B. P. tilsyneladende faldt af den militære Ledelse, da Krigen i Sydafrika var forbi. Han fik pæne, mindre Opgaver; men alle Nøglestillingerne blev fordelt mellem Mænd, hvis Bedrifter var ukendte udenfor militære Kredse, og hvis Navne aldrig havde faaet den Løn, der muligvis tilkom dem i Form af folkelig Berømmelse.

Der er ingen Tvivl om, at Krigsministeriet har misbilliget det »urimelige« Bifald, Masserne havde ødslet paa een enkelt Mand. Var der noget »teatralsk«, noget »professionelt« hos en Personlighed, som paa den Maade vakte den jævne Mands Begejstring? Bevægelighed møder altid Mistro indenfor disciplinerede Rækker. Omtrent som Læger reagerer overfor en »Kvaksalver«, selv om hans Kure lykkes. Hvordan det nu end hænger sammen — B. P.s Held og Lykke blev snart skjult i kølig Taage. Solen skinnede endnu paa ham, det er sandt, men kun en enkelt Straale.

Lykkens Luner er imidlertid uberegnelige og dens Veje uudforskelige. Det sker, den ser mørk ud, og at den imens netop forbereder straalende Gaver. Hvilken Lykke var det ikke for B. P., at han ikke — lige efter Boerkrigen — blev opslugt af militære Pligter og for Eksempel blev druknet i alle de dristige og hemmelige Forberedelser, som senere hen skulde muliggøre den engelske Hærs Deltagelse i Verdenskrigen 1918!

Hvilken Lykke for ham og for os alle! Sin Lykke skylder han den Berømmelse, der stadig fulgte ham, og den Udholdenhed og Oplagthed til at gøre sin Indsats, som aldrig forlod ham. Og vi andre har disse Aar at takke for en Bevægelse og en Inspiration, der samtidig er karakteristisk for britisk Aand, og som tillige samler Unge i Kammeratskab ikke blot i den engelsktalende Verden, men i næsten hvert Land og Folk under Solen.

I 1907 havde B. P. sin første Drengelejr for at lære de Unge Skovtykningens Fortryllelse og Spejdersportens Disciplin. Deltagerne var 21 Drenge fra Londons Fattigkvarter og fra Eton og Harrow Skoler. De slog deres smaa Telte op paa Brownsea Island i Dorsetshire. Dette var den beskedne Begyndelse til den verdensomspændende Spejderbevægelse for Drenge og Piger.

*

1908 offentliggjorde Spejderchefen, som han kaldte sig, sin Bog *Scouting for Boys*. Den appellerede til al den Æventyrlyst og Kærlighed til Friluftsliv, der er saa stærk hos Unge. Men desuden rørte den ved dens Sans for Ridderlighed, for Spillets Regler — ethvert Spil! — for at spille haardt og *fair*, som er det vigtigste Led i det engelske Opdragelsessystem.

Bevægelsen slog øjeblikkelig an og spredtes vidt omkring. Selv de fattigste kunde skaffe sig den jævne Uniform: Khaki-Shorts og en Skjorte; saadan havde General Baden Powells gamle Korps i Sydafrika været klædt. Den berømte Hat med den flade Skygge og spidse Top var den, han havde baaret i Mafeking. Motto'et »Be Prepared« var dannet over hans Navns Forbogstaver.

Næsten øjeblikkelig saa vi paa Feriedage smaa Troppe og Patruljer paa Englands Veje, hver Dreng med sin Stav, muntert masende fremad med deres lille Vogn, hvorpaa den nødvendigste Oppakning var læsset. Skove og Parker stod dem aabne, fordi de opførte sig eksemplarisk. En vældig, ny Hær havde tændt sine Lejrbaal. Dens Rækker udtyndes aldrig; dens March standser aldrig, saa længe der løber rødt Blod i Ugdommens Aarer.

Man kan vanskelig overdrive den moralske og mentale Sundhed, vor Nation har faaet igennem denne dybe, jævne Bevægelse. I hine Dage fik dens Motto »Vær beredt!« en særegen Betydning for vort Land. De, som ventede en kommende Krig, bød denne Opvaagnen blandt engelske Drenge velkommen. Men ingen, ikke engang den mest overbeviste Pacifist, kunde føle sig fornærmet; thi Bevægelsen havde ikke nogen militær Karakter. Selv den sureste Kritik maatte erkende i den en Maade at slippe den ungdommelige Damp ud.

*

Det Held, der fulgte Spejderbevægelsen, førte til, at den blev efterlignet i mange Lande, især i Tyskland. Ogsaa dér begyndte smaa Troppe at marchere ad de Veje, Hærmasserne allerede havde traadt.

Verdenskrigen fejede over Jorden. Spejderne tog deres Del i den. Deres skarpe Øjne hjalp Kystvagterne. Den Gang, Zeppelinerne gik over os, saa vi Børn paa tolv og fjorten Aar roligt og fattet tage sig af de nyttige Pligter, man havde anvist dem paa Gaderne og i offentlige Kontorer.

Mange ærværdige og berømte Institutioner gik under i hint Uvejr; men Spejderbevægelsen levede videre. Den ikke blot overlevede Krigen, men alle dennes talrige Eftervirkninger. Den blomstrede og voksede ustandseligt. Dens Motto har faaet ny, national Betydning paa vor Ø, eftersom Aarene er gaaet. Det taler til hvert Hjerte om Pligt og Ære. »*Be Prepared!*« Rejs dig for Ret og Sandhed, hvordan saa Vinden blæser.

(Artiklen er vistnok skrevet ved Lord Baden-Powell's Død. *G. E.*)

Stor Fotokonkurrence for alle Jamboreedeltagerne!

Til Jamboreedeltagerne af begge Korps!

Som omtalt i Lejren foranstalter »Spejdernes Magasin« en Fotokonkurrence om de bedste Billeder fra Verdens-Jamboreen, og Det danske Spejderkorps' Depot har udlovet

Præmier til en samlet Værdi af indtil 200 Kr.!

Det eneste, du skal gøre, er at indsende de bedste af dine Fotografier til Det Danske Spejderkorps, Fiolstræde 19, København K, *inden 20. Oktober 1947*. Billederne skal være paa blankt Papir (Højglans), og bag paa *hvert* af dem anfører du Navn og Adresse. Alle ikke præmierede Billeder returneres, hvis frankeret Svarkuvert vedlægges.

Utroligt - men sandt:

Samme Billede?

I Aarene 1926—32 foretog de aarhusianske Ridderspejdere hvert Aar i Pinsen en større Vandretur til forskellige interessante Egne paa den jydske Halvø. Den sidste og bedste af disse Ture gik i 1932 til Rold Skov og Rebild Bakker. I Aar — 15 Aar efter — havde en af de syv Deltagere faaet den Idé at forsøge at samle sine gamle RS-Kammerater (der nu alle er midaldrende Mænd med Kone og Børn) til et Gensyn, der skulde forme sig som en nøjagtig Gentagelse af Turen i 1932 — og det lykkedes! Den gamle, grønne Bluse blev fundet frem fra Kommoden, Vandrestokken hentet ned fra Loftet, Meisen pakket efter alle Kunstens Regler, og Pinsemorgen mødtes seks gemle Gutter under stor Gensynsglæde paa Arden Station — og saa var de pludselig rykket 15 Aar tilbage i Tiden! De var i Arden Kirke som dengang, badede i Madum Sø, travede efter Kompas gennem de vildsomme Skove, undredes over Troldskovens særegne Stemning, stirrede igen ned i Blaakildes mystiske Dyb (à propos Kilder: de, der ikke kender Danmarks tre største Kilder: Store Blaakilde, Lille Blaakilde og Ravnkilde i Rold-Egnen, har en forunderlig Oplevelse til gode) — og videre: overnattede i Skørping, holdt Morgenandagt paa Skrænterne ved Lindenborg Aadal, besøgte Billedhugger Bundgaards mærkelige Museum i Tingbæk Kalkgruber, og efter en anstrengende, men overmaade vellykket Tur sluttede de af med at synge »Auld lang syne« paa Jernbaneperronen.

Læg Mærke til de to Billeder. Det øverste er taget paa Toppen af Højkol i Rebild Bakker i 1932. Det nederste viser de samme Personer og er taget paa nøjagtigt samme Sted — *men 15 Aar senere!*

Een Gang Spejder o. s. v. . . . jamen, der *er* noget om det! Minderne lever, og Kammeratskabet holder. Og i ramme Alvor har de gamle Drenge besluttet at mødes igen om 10 Aar for at gentage Turen i 1957. *Høig.*

Hjælp Koncentrationslejrenes Ofre!

Den 24. Oktober gennemføres en Indsamling over hele Danmark til Fordel for Koncentrationslejrenes Ofre i Europas tidligere besatte Lande.

I den store Kamp for Europas Frihed deltog Danmark som allieret Nation, men i Sammenligning med andre besatte Lande var Danmarks Pris for den genvundne Frihed uendelig lille; de materielle Tab var kun smaa, og saa smertelige vore Tab i Koncentrationslejrene end var, saa udgjorde de danske Koncentrationslejrfanger dog kun en lille Flok blandt de andre Landes Millionskarer.

I disse Lande sidder Børn tilbage, hvis Forældre døde, for at de og vi andre kunde leve frit.

Besættelsestidens danske Fanger føler en dyb Forpligtelse over for deres udenlandske Kammerater — en Forpligtelse, som ogsaa er Danmarks, saa sandt som Frihedskæmperne i alle de besatte Lande ogsaa døde for Danmarks Frihed.

Vi har set, hvor stor Nøden stadig er i Europas forskellige Lande, hvoraf kun faa har været i Stand til at yde Hjælp i en saadan Udstrækning, som Lejrenes Ofre og deres efterladte maa have moralsk Krav paa.

Landsforeningen af Besættelsestidens politiske Fanger har derfor taget Initiativet til denne Landsindsamling, hvis Formaal er at skaffe tidligere Koncentrationslejrfanger fra de besatte Lande Mulighed for Rekreation i Danmark og først og fremmest skaffe nogle af de Børn herop, hvis Forældre ikke vendte tibage fra Fangenskabet.

Det er Hensigten dels at indkvartere Børnene privat og dels i Samarbejde med »Red Barnet« at samle dem i Feriekolonier for et Tidsrum af 2—3 Maaneder.

De nødvendige Midler til denne Hjælp skal skaffes til Veje ved en »Mærkedag« den 24. Oktober, hvor der over hele Landet sælges et lille 10-Øres Mærke. Det er letforstaaeligt, at der kræves et betydeligt Beløb indsamlet, for at denne Hjælp kan blive effektiv, og derfor maa et stort Antal Sælgere i Sving.

Tænk paa, at hver eneste Sælger paa denne Dag er med til at hente et Barn ud af Ruinernes sollØse Tilværelse, er med til at knytte Venskabsbaand til Europas Lande og gengive et Barn Troen paa, at der er en Fremtid ogsaa for det.

Naturligvis maa vi fra Spejdernes Side ogsaa give en Haandsrækning den Dag ved i stort Antal at melde os som Indsamlere. Agitér for Dagen mellem Drengene og opfordre dem til at melde sig som Sælgere.

ZODIAQUE — MONT BLANC

Den franske Jamboreeledelse havde bestemt, at Jamboreen først og fremmest skulde være en Lejr for Drenge. For hver tredive Drenge maatte der være tre Førere.

For Førere, der ikke var heldige at komme med i selve Jamboreen, og som selv kunde skaffe Franc, var der uden for Jamboreepladsen indrettet en særlig Lejrplads. Her i »Zodiaque« boede ca. 1500 Førere fra hele Verden. Det var en herlig Rekreationslejr. Førerne (i Alderen fra 21 til 72 Aar) fik serveret i store Kantiner, gratis Rødvin til Maden, Eftermiddagste og Aftenkaffe.

Tirsdag den 12. August startede 43 Zodiaquer med Natekspressen til Alperne. Holdet, der blev ledet af Korpsets gamle RS-Fører, Haig, bestod af Spejdere fra 7 Nationer.

Paa Banegaarden i Chambery blev vi modtaget af et Hold lokale Rovers. Med megen Grundighed saa vi Byen, var til Reception hos Borgmesteren og spiste som Byens Gæster til Middag paa et pragtfuldt Hotel. Kl. 14 startede vi i Busser paa en eventyrlig Rejse op over Alperne til vor Rejses Maal, Chamonix, Byen ved Mont Blanc's Fod.

Turen gik over Aix-les-Bains og Annecy. Uden for Annecy ligger den irgrønne, krystalklare Bjergsø Lac Annecy. Her badede vi sammen med franske Millionærsønner og Døtre, der prægede Søen med deres Vandcykler, Chris-Crafts og Sejlbaade.

Ad smalle, snoede Veje kravlede vore Busser op mod Passet »Coldes Aravis«, som vi naaede hen paa Eftermiddagen. Herfra saa vi for første Gang i vort Liv Mont Blanc's hvide Tinder, lidet anende, at vi selv 16 Timer senere skulde boltre os i Kæmpebjergets Sne.

Nedturen fik alt, hvad vi i vort hidtidige Liv havde prøvet af Rutschebaner, Luftgynger eller Djævelkørsel, til at ligne det rene Vand.

De i Bjergsiderne indhuggede Veje var 3—4 m brede uden Rækværk af nogen Art. Skulde vi passerer en modgaaende Vogn, maatte vi køre helt hen til Bjergkanten; 5 cm længere, og vi var styrtet i Afgrunden. Dette foranledigede dog ikke vor Chauffør til at tage Farten af Vognen. Adskillige Sving var saa skarpe, at Bussen næppe kunde komme rundt. Spændingen blev ikke formindsket af den til Stadighed hylende Sirene, der var anbragt paa

Middag i Zodiaque.

Vognen. — Ufatteligt, at vi kun havde eet Sammenstød. Inde i Vognene sad vi, hvide i Hovederne af Skræk og tryllebundne af alt det storslaaede, vi saa.

Hen paa Aftenen naaede vi Chamonix, der netop i disse Dage i vilde Champagne-Orgier fejrede to Aars Dagen for Byens Befrielse.

Da vi næste Morgen vaagnede, saa vi ud for vore Vinduer Solen staa op bag Mont Blanc's Top. — Et ubeskriveligt Syn.

Paa med Tøjet og ud paa nye Eventyr. Med Svævebane (Téléfériquen) kommer vi til Piere l'Echelle (2500 m). Efter en lukullisk Frokost bestaaende af Melon, Sardin, Appelsin og Bananer begynder den nervepirrende Klatring mod Mont Blanc's Snekant.

Med stor Hengivenhed klamrer vi os til »Moder Bjerg«. Det gaar langsomt; Skridt for Skridt. Det er næsten uudholdeligt at betragte det fantastiske Panorama, den ca. 2000 m dybe Afgrund danner.

Vi naar dog Sneen. Herligt at gaa heroppe med nøgen Overkrop og nyde den helsebringende Højfjeldssol. Selve Toppen kan vi ikke naa. Det er en Flerdages Tur og kun for øvede Bjergbestigere.

Flere Gange passeres vi af andre Bjergbestigere. De er bundet sammen med lange Reb og udstyret med Pigstøvler, Hakker og store Stokke. Forvirret stirrer de paa os, der springer rundt iført Gummisko eller Sandaler.

Turen ned ad Gletscheren er helt haabløs, der er ikke andet at gøre end sætte sig paa Halen og kure i Haabet om, at en venlig Klippeblok vil standse én, før man naar Afgrunden.

Ned kommer vi alle uden særlige Uheld.

Fredag Morgen Kl. seks starter vi paa nye Bjergklatringer. Med Téléfériquen til Brevent Toppen (2525 m). Tænk dig, at hænge i en lille Kasse over en Afgrund paa 2000 m. Vi staar blege med hinanden i Haanden og lover, at kommer vi godt fra dette, skal vi være saa gode og rare, naar vi engang kommer hjem. (Gad vide, om nogen har holdt Løftet?)

Kl. 7 naar vi Toppen. Nedturen foregaar til Fods, og vi er tilbage i Chamonix Kl. 10,45. Kl. 11 Reception hos Borgmesteren, Kl. 12,10 Middag paa Hotellet (Turistforeningens Gæster). Kl. 14 med Tandhjulsbane til Mer de Glace, Kl. 16 i Chamonix igen, og Kl. 17 sidder vi i Toget, der skal føre os til Paris, mætte med Oplevelser og Indtryk. *Schl.*

Paa Vej til Brevent Toppen. (Schlütter fot.)

Fotografen paa Mont Blanc.

„JAM" I BILLEDER

Øverst til venstre: Indgangen til den danske Lejr, og til højre et Ophold paa en tysk Jernbanestation. I Midten til venstre: Indere og Franskmænd, i Midten Danskernes Deltagelse i Paraden ved den ukendte Soldats Grav, og til højre et Par virkelige Indianere fotograferet ved Aabningen. Nederst til venstre: »le petit train«, Lejrens lille Tog, og til højre danske Spejdere paa en fransk Krigskirkegaard. (Schlütter fot.)

15. Aargang ★ Nummer 9

Kun for RIDDERSPEJDERE

Mønstringstallet, ja, det gik jo altsaa igen tilbage i Antal Ridderspejdere. — Jeg har kiget lidt paa de sidste 3 Aars Mønstringsskemaer, og det ser saaledes ud, at der i 1945 var 1012, i 1946 var Tallet reduceret til 914, og i Aar er vi yderligere reduceret til 848. — Det er altsaa en Tilbagegang paa omtrent 20 pCt. i Relation til 1945. — Jeg er slet ikke blind for, at der som delvist Forsvar kan oplyses, at Førerstaben i Løbet af 1946 forøgedes fra 1529 til 1712, og at man har Lov at antage, at en Del af denne Forøgelse skal modregnes i Tilbagegangen i Antal Ridderspejdere, men er det alligevel ikke for stor en Tilgang? — Det er vel ikke den egentlige Grund til det store Antal i 1945, at vort Korps' Ridderspejdere netop gennem den dengang lige afsluttede Frihedskamp, havde fundet Opgaver, som var i Stand til at samle dem, langt bedre end det med det spejdertekniske. Var det mon ikke langt lettere at samle hele RS-Kredsen til Patruljemøde, naar man underhaanden var klar over, at det drejede sig om Instruktion i Brug af f. Eks. »Sten-Gun«, eller »Parabellum Pistolen«, eller maaske helt andre Opgaver, men altid Opgaver, hvor hver enkelt RS var nøje klar over, at han maatte møde, fordi det gamle Løsen: »En for alle, og alle for een« gjaldt med ubønhørlig Styrke. — Jeg spørger bare: »Skal vort RS-Arbejde da for atter at kunne interessere i langt højere Grad end Tilfældet er nu, lægge an paa nogle af de Discipliner, der er obligatoriske i Hjemmeværnsuddannelsen, jeg tænker her paa: Afstandsbedømmelse, Terrænsport, herunder Iagttagelses- og Rekognosceringsøvelser, Meldetjeneste og Forbindelsestjeneste, og saa ogsaa lade Programmet omfatte Skytte- og Felttjeneste samt Vaabenbetjening og Vaabenlære m. v. — Jeg er ganske klar over, at dette Indlæg kan afstedkomme megen Modsigelse, men jeg har da ogsaa kun trukket det saa skarpt op for netop at tvinge hver enkelt af vore RS'ere til at overveje med sig selv, hvad Grunden er til, at RS-Arbejdet ikke er i Stand til at holde paa vore store Spejdere. — RS-Arbejdet vil jo sikkert aldrig blive af den Beskaffenhed, at der kan opstilles et fuldt færdigsyet Program det var da ikke at haabe — og netop derfor maa vi i vort Program stadig tilstræbe, at Ridderspejderen dygtiggøres gennem en maalbevidst Selvuddannelse og Karaktertræning. — Forhaabentlig vil I tage dette Spørgsmaal op til grundig Drøftelse i RS-Kredsene, og saa ikke blot lade det blive derved, men lade os i RS-Ledelsen faa Kendskab til jeres Tanker og Meninger om RS-Arbejdet og dets fremtidige Arbejdsmuligheder.

Saadan er I jo — hygge, selskabelighed, underholdning — alle disse lune løgne — alle disse tætte, bladrige buske, hvori menneskene som strudse har stukket hovederne for at blive fri for at se virkeligheden — aah, alle disse hoveder, som tisker derinde i tykningen, komplimenter og morsomheder og dybsindigheder — alle disse osende halefjer højtidelig vendt mod Gud — efter at have affærdiget troen paa en udvikling sidder I som melankolske og vitsende aber omkring et baal af formaalsløshed — et baal, som giver røg og ingen varme. Og det haab, der holder jer oppe, er, at det maa lykkes jer at ende jeres ynkværdighed med at falde ind i og fortæres af disse osende og kolde flammer. *(Nis Petersen* i »Sandalmagerens Gade«.)

Det er et af de bedste Kriterier for Sandheden i Kristi Forkyndelse, at han aldrig har smigret et eneste Menneske. Et andet er, at han aldrig appellerede til en Del af Mennesket, men krævede alt. *Ronald Fangen.*

Hilsen med venstre
H——n.

Patruljefører-spalten

Kære Patruljefører!

Det er d. 15. Oktober i Dag, og om tre Dage begynder Efteraarsferien. Har du husket at tage den i Betragtning, da du lagde dit Program for Oktober? Det er næsten for sent at gør det nu, men det kan naas. Hvad mener du om at tage en Patruljehike med din Patrulje med Overnatning i en Lade? Vejret er lige til det, og I kan nemt gaa det Par Kilometer, der kræves til Vandremærket. I er ganske vist for mange til at gaa samlet, for der maa jo kun være tre paa hvert Hold, men saa tager du det ene og din Assistent det andet. I kan jo saa arrangere lidt Konkurrence mellem de to Hold; det skaber straks lidt mere Spænding, kan du være sikker paa. Det kan tænkes, at du har for mange Slapsvanse i din Patrulje — den Slags Patruljer er jo set før — som ikke »maa« tage paa en saadan Vandretur; men saa kan du lave en Heldagspatruljetur, for Drengene skal jo ikke hjem og lave Lektier bagefter. Paa den Maade kan det kombineres med et Natløb, hvor Drengene er to og to sammen. Det skal nok blive spændende! Men det er som sagt lidt sent at arrangere det. Dog kan du sagtens naa det, hvis du gider!

Har du ikke gjort den Erfaring, at naar I træner med udendørs Prøver, keder Drengene sig næsten altid, og de venter blot paa, at det Øjeblik oprinder, hvor I skal paa den lille Øvelse, som du grundigt har arbejdet paa i Forvejen? Har du ogsaa spekuleret paa, hvad Grunden er til, at det er saadan? Jeg tror, at den er meget let at finde. Sagen er nemlig i al Korthed den, at du ubevidst har sørget for at ødelægge det hele. Øvelsen er blevet det spændende, fordi du har taget din Fantasi i Brug, og det er all right, men du har glemt at pakke Prøvestoffet ind i den fine og tiltrækkende Indpakning, som hedder Øvelsen. Du holder de to Ting ude fra hinanden, mens de i Virkeligheden kun skulde have været een Ting. Det minder mig om, at jeg forleden Dag købte et moderne »Negerkys« uden Neger, d. v. s. uden Chokolade, og sikken en Skuffelse, det var. Spejderlivet er en Blanding af Eventyr og Teknik, og disse to Ting kan ikke serveres hver for sig. Husk det!

Gamle Ræv.

Jamboree-Deltagere.

Fundne Sager kan afhentes paa D. D. S.s Korpskontor. Der findes 1 Regnfrakke, grøn, engelsk Militær, Oilskin. 1 Kamera, Box, Koda, købt hos Illum. 1 Hat og en Børste, begge mærket 8. Trop, 1 Regnfrakke, 1 Økse m. hjemmelavet Skaft, 1 Klapkamera 6×9, Dolke, Tallerkener, Bestik, Gryde.

En Spejder, som tabte sin Hat paa Rejsen gennem Tyskland, og som laante en anden, bedes aflevere denne straks paa D. D. S.s Korpskontor, Fiolstræde 19, K.

Paa Bjergbestigning i The Lake District

En Sommerferieoplevelse af det helt store Format er kun et svagt Udtryk for Hellerup Trops Tur til England i den hede Sommer 1947. Fra vor Frændetrop *19th Barrow-in-Furness Grammar School Scout Troop*, som var med paa Korpslejren sidste Aar, fik vi en Indbydelse til en fælles Sommerlejr i Sødistriktet, og Turen skulde endvidere omfatte Besøg i London, Indkvartering i Spejderhjem i Barrow etc., etc. med alle Omkostninger paa engelsk Jord betalt. Omtrent 4 Uger kom hele Turen til at vare, og den vil sent blive glemt af de 21 Hellerup Spejdere, der var med.

Allerførst besøgte vi London og havde Lejlighed til at se alle Verdensbyens kendte og mindre kendte Seværdigheder. Blandt de sidste kan nævnes Sydpolarskibet »Discovery«, der nu anvendes til Søspejdertræning. Det mest imponerende ved London var Trafikken, Undergrundsbanen og Busserne. Der er Tryk paa derovre!

Saa gik Turen med Tog tværs gennem England op til Barrow, der ligger i den nordvestlige Del af Landet — et Stykke Syd for den skotske Grænse. Paa Vejen stod vi imidlertid af i Wigan — en By i »*the black country*« — Kulminedistriktet. Her rutschede vi — forsynet med Hjælme og Lygter — i rasende Fart med Elevator flere Hundrede Meter ned under Jorden for at udforske en Kulmine. Bagefter vankede der Lunch, og vi blev interviewet af Verdenspressen!

I Barrow opholdt vi os i to Dage, og fik saaledes Lejlighed til at stifte nærmere Bekendtskab med et engelsk Hjem. Vi blev med et mildt Ord forkælet. Den ene Aften afholdtes en Fest for Spejdernes Forældre, hvor vi optraadte bl. a. med Gymnastik og Haandbold.

Selve Lejrpladsen var beliggende oppe i Sødistriktet ved Lake Coniston, hvor Malcolm Campbell, netop mens vi var der, forsøgte at slaa Verdensrekorden i Motorbaadssejlads med »Blue Bird«. Landskabet og Naturen deroppe med brusende Elve og storslaaede Bjerge var en helt ny og meget smuk Oplevelse. Næsten hver Dag var vi paa Tur i Bjergene, og en Dag havde vi Lejlighed til at prøve den ædle Sport, der hedder *rock-climbing*. Under Ledelse af en professionel Fører og forsynet med Reb forcerede vi næsten lodrette Klippesider. Vore respektive Mødre vilde have blegnet, hvis de havde set os i den Situation!

Engelsk Mad er et helt Kapitel for sig. Ordene *Creamola, Semoulina* og *Corned Beef* vækker liflige Erindringer til Live, og een Ret vil altid staa prentet i vor Erindring nemlig *Steam Pudding*. Selv den mest kraftige Omgang Cement-Havregrød er det rene Vand i Sammenligning! Af Lejrens Program kan endvidere nævnes forskellige »*wide games*«, en Række gode Lejrbaal, bl. a. var vi en Aften Gæster hos engelske Pigespejdere, Brobygning over en Elv og Besøg hos en anden engelsk Trop, som camperede sammen med en hollandsk Frændetrop.

Paa Grund af indtrufne Omstændigheder blev den Baad, der skulde bringe os tilbage til de hjemlige Kyster, aflyst, og vi oplevede en ufrivillig »Indefrysning« i London og fik paa den Maade forlænget Opholdet i England nogle Dage, hvad vi naturligvis ikke var kede af. Alt i alt blev denne Englandstur en straalende Oplevelse og samtidig et Bevis paa, hvad man kan faa ud af Forbindelsen med en engelsk Frændetrop.

V. L.

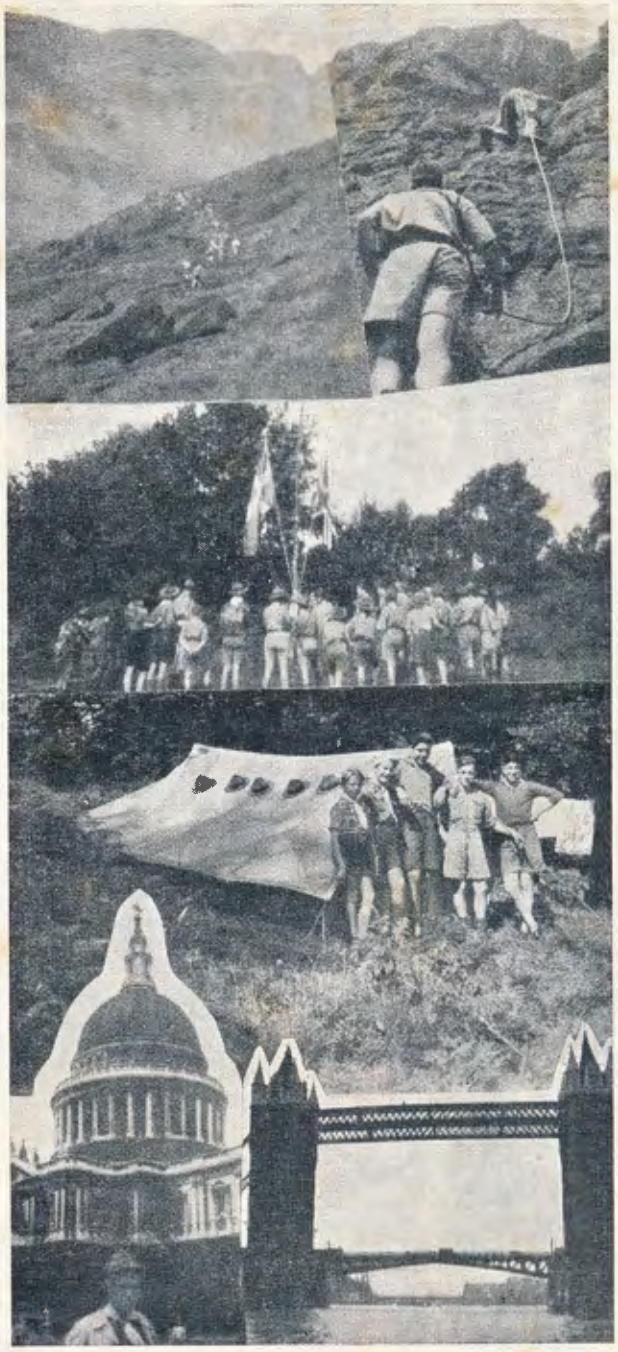

1-2) Bjergbestigning er en spændende Sport.

3) Instruktion før Afgang til Bjergtur.

4) Dansk-engelsk Patruljekammeratskab.

5-6) Sct. Paul's Cathedral og Tower Bridge.

RAADSKLIPPEN

ULVENES EGEN SIDE

15. Aargang ★ Nummer 9

ULVE I ANDRE LANDE

KROKODILLEN I JAMBOREEN

Har du ikke en meget sorthaaret Skolekammerat med mørke Øjne? Prøv at tænke dig ham iført sortblaa Montgomery-Hue, lyseblaa Skjorte og mørkeblaa, korte Bukser med 5 cm brede Seler, der er krydset paa Ryggen — saa kan du nogenlunde forestille dig, hvorledes en fransk Ulveunge ser ud. Ømfodsmærket, 1. og 2. Stjeren sidder foran paa Baskerhuen, medens Korpsmærket og Aarsstjernerne bæres paa venstre Sele. Paa højre Skjorteærme finder man Stednavnet og Duelighedstegnene, hvoraf de franske Ulve har et Udvalg paa 18 forskellige, som de kan vælge af. Det er hovedsagelig de samme, vi har her i Danmark, idet der dog yderligere findes Signalør, Musiker, Gartner, Nødhjælp og Holdspiller.

Jamboreen i Frankrig har naturligvis ogsaa haft stor Betydning for de franske Ulveunger. Jamboreens 3. Dag, Mandag den 11. August, var Ulveungernes Dag. Hele Lejren var præget af de lyseblaa Ulve. Allerede om Søndagen var de første Flokke ankommet, og mange af dem opholdt sig flere Dage i Lejren, fordi de havde rejst 400—600 km for at faa Del i de spændende Oplevelser, der var i Lejren.

Om Formiddagen samledes alle Ulvene i Jamboreen paa den store Lejrbaalsplads for at paabegynde den store Øvelse, der skulde give de franske Ulve Mulighed for at se de Ting i Jamboreen, de særlig var interesseret i. Lejren var jo med sine 50.000 Indbyggere saa stor, at det var fuldkomment umuligt at se det altsammen paa den ene Dag, Ulveungerne havde til Raadighed. Derfor fik Ulvene udleveret nogle firkantede Mærker med forskellige Dyr. Det blev sat fast paa Uniformen med en Sikkerhedsnaal, og derefter spredtes Ulvene udover hele Jamboreen, idet de fik Tilladelse til at gaa, hvorhen de vilde.

Bandefører Gerard Conan.

Vi griber fat i en af dem, ligesom han skal til at springe paa et lille Tog, der til Stadighed kører rundt i Lejren, og sprøger ham: »Quel est ton nom? — Hvad hedder du?«

»*Gerard Conan*«.

»Hvor skal du hen helt alene? Kan du ikke finde din Flokfører?«

»Si, chef. Jeg er ude for at lede efter en Krokodille.«

Og Gerard eller Gerhard, som vi vilde kalde ham, viser mig Mærket, han har faaet udleveret. Det sidder fast paa venstre Sele og bærer en flot Tegning af en Krokodille, hvorunder der staar: »Cherche cet animal, c'est ton grand ami.« (Søg efter dette Dyr, det er din gode Ven).

»Det er den store Leg,« forklarer Gerard. »Jeg skal finde en fransk Krokodille-Patrulje, og de vil saa vise mig rundt i Lejren.«

Vi befinder os lidt senere i den Del af Lejren, der kaldes Champagne. Gerard er straks heldig at finde en Krokodille-Patrulje og bliver hjerteligt modtaget. Inden længe er Spejderne parat til at gaa omkring i Jamboreen, og Patruljeføreren spørger Gerard, hvad han først ønsker at se.

»Indianerne!« svarer Gerard uden at tøve.

Vi faar Lejlighed til at overvære nogle af Indianernes Krigsdanse. Skotterne og Araberne

Chikai fotograferer —

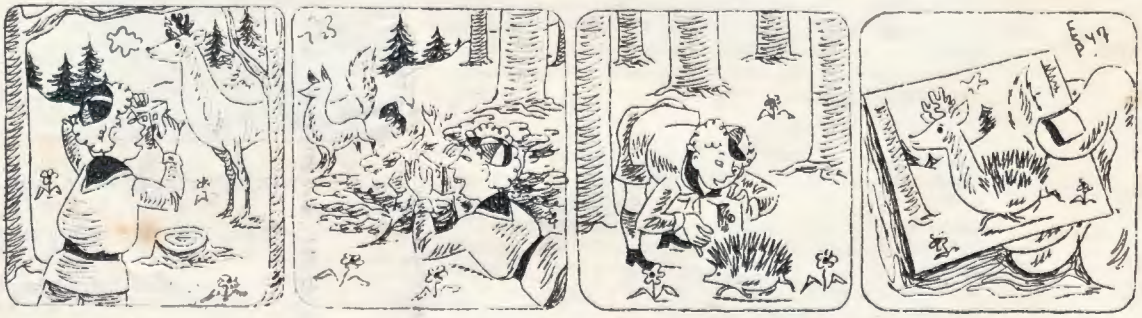

Flokdagbogens flotteste Foto!

»Leger I ogsaa den i Danmark?«

faar ogsaa Besøg af os. Vi har lige Tid til at drikke Vindruesaft, da nogle Raketter ryger til Vejrs fra forskellige Steder i Jamboreen. Det er Signal til, at Legen er slut.

»Jeg vilde gerne have set Søspejdernes Lejr«, fortæller Gerard, før han forlader mig, og han tilføjer: »Det morsomste er nu at køre med det lille Tog; det ligner fuldstændig en Støvsky, der kommer sejlende ganske langsomt.« *Phao.*

BREGNEGAARD FLOK

holdt i Aar Sommerlejr paa Stevns, og vi havde to svenske og to norske Ulveunger med som Gæster. Søndagen var naturligvis Forældredag, hvor vi havde Besøg af en Del Forældre og Gruppens Førere. Paa Iagttagerdagen trænede vi til Iagttagermærket og andre Dueligheds tegn, og der blev ogsaa taget mange. En anden Dag var Vildmandsdag, hvor vi spredte os rundt om i Skoven og byggede Huler og klædte os ud som rigtige Vildmænd. Da vi kom hjem om Eftermiddagen, bandt vi en Fange til et Træ og dansede Krigsdans om ham. Den sidste Dag havde vi Olympiadedag. Vi repræsenterede forskellige Nationer og kappedes om, hvem der var bedst til Højdespring, Løb og mange andre forskellige Ting.

Det har været en dejlig Sommerlejr; den gik bare alt for hurtigt, men nu begynder vi snart paa Vinterarbejdet igen og glæder os til at tage fat. *Jacala.*

IH, HVOR VAR VI MANGE,

men der var ogsaa Ulve fra tre *Dybendalflokke* og *Hyltebjerg Flok*, da vi tidligt om Morgenen d. 25. Juli stillede paa Hovedbanen for at drage paa Langfærd. 44 Ulve oplevede en pragtfuld Sommerlejrlejr ved Skaastrup Strand paa Fyn.

Her skal I høre lidt om, hvad vi oplevede:

Da vi var fra Ansgar Div., udraabte vi allerførst Kongeriget Ansgarien, kronede Lejrchefen til Kong Louis d. I. og udnævnte Statsminister, Rigspolitichef, Luftmarskal (han havde en høj ærværdig Bil med) og mange andre. Landets Borgere var naturligvis Banderne: Smedebanden, Bagerbanden, Sømandsbanden o. s. v.

En Dag havde vi ogsaa Indianerdag. De to store Stammer iførte sig fra Morgenstunden en drabelig Krigsmaling og drog ud i Skovene, hvor de først jagede hver for sig, men senere sluttede sig sammen med Blegansigterne, som forsvarede Fort Williams med stort Mod.

Paa Udflugtsdagen kørte vi til Middlefart, hvorfra vi sejlede under Lillebæltsbroen, rundt om Pillerne og over til Jylland. Vi gik tilbage over Broen og saa KFUK-Spejdernes Landslejr. Derpaa travede vi til Middelfart og fik Is og Sodavand. Vi saa Fiskerbaadene komme ind og aflevere deres Fangster. Dernæst kørte vi hjem til Lejren i en stor Lastbil.

En anden Dag havde vi Session til Olympiaden. Vi blev undersøgt af Lægen med en stor Slev og blev lagt ned paa Jorden og skridtede af. Dagen efter aabnedes Ansgariens Olympiade af Knud Kristensen, Montgomery og Grev Bernadotte.

Og saa var Lejren pludselig forbi. Ved Afskedsfesten fik alle Verdensmestrene Medaljer og Chokolade, alle Vindere fik Lakrids, og alle de andre fik Bolcher, fordi de var gode Tabere.

Men de største Medaljer fik Tanterne, og de havde ogsaa fortjent det, for det var vist en Slags Verdensrekord at smøre 300 Stkr. Mad om Dagen, foruden at lave varm Mad, vaske op, stoppe Huller i Bukser og lappe Huller paa Knæ, trække Splinter ud og meget andet.

Det blev en dejlig Lejr, og det allerbedste var, at vi fik gode Ulvekammerater i de andre Flokke i Divisionen. *Hvide Ulv.*

»VILDMARKENS ULVE«

fra Kapernaums Afdeling holdt i Aar Sommerlejr sammen med *Riis Flok* fra *Norge*. Vi havde en herlig Uge paa Ålsborg. Det bliver svært at sige, hvad der var det allerbedste paa Lejren. Baade Turen til Dybbøl og Skanserne, Eventyrøvelsen, hvor vi gjorde os ukendelige, Olympiaden, som Norge vandt, og Afskedsfesten var Begivenheder, som vi husker som glade Minder. Før og efter Lejren var 15 danske Ulve saa lykkelige at have en norsk Ulvekammerat boende hos sig, og vi havde nogle dejlige Dage med Flokture til Dyrehaven, Bellevue, Zoologisk Have og Tivoli.

Det var trist, da vi saa det store Skib med vore Ulvekammerater om Bord sejle bort fra København — dermed var 14 uforglemmelige »Ulvedage« gaaet. *Mako.*

DEN BROGEDE SIDE

TI MINUTTER MED LIDT AF HVERT

Kludesamleren.

10 »Gode« Raad om Materiellet!

Nu er Efteraaret kommet og Materiellet skal stuves bort for Vinteren. Det er lykkedes os at faa Tropfører Ødeland og hans Assistent Ligeglad til at give vore Læsere nogle gode Raad angaaende dette Arbejde.

1. Kogekarrene bør ikke vaskes for grundigt efter sidste Week-end. De maa maa endelig ikke tørres af. Lidt Fugtighed gør det lettere at faa Skidtet af om Foraaret! (Hvis det ønskes?)

2. Slevene brændes. Det er mest hygiejnisk. Nogle bruger ogsaa at kaste dem bort. Saa tager de ikke Plads op i Materielskabet. De skal alligevel fornyes til Foraaret, da de altid bliver skimlede i Vinterens Løb.

3. Teltene efterses. Antallet af Huller opnoteres omhyggeligt i en Protokol. Saa kan man altid næste Sommer konstatere, naar en Patrulje laver et nyt Hul og give dem en passende »Vals«.

4. Pløkkene maa endelig ikke renses. Den Rust, der dannes i Vinterens Løb, gør, at Pløkken sidder meget bedre fast. De Pløkke, der ikke er bøjet, giver man et lille Knæk. Det ser altid pænest ud, at der ogsaa er »Uniform« i Materiellet.

5. Der bestilles 15 nye Pløkke til hvert Telt. Saa mange mangler der erfaringsmæssigt altid i vores Trop efter en Sommerlejr.

6. Spaden ordner Troppens Snedker. Skaftet er sikkert brækket i Foraaret engang. (Spejderne er altid saa ivrige den første Gang.)

7. Signalflagene paasættes nye Stænger. Hvis man ikke længere kan se Forskel paa de to Farver, bør de vaskes! (Det er meget vigtigt, det med Stængerne. Ellers tror Rekrutterne bare, det er Karklude!)

8. Hvis Redningsrebet ikke længere kan naa de 12 m, der kræves til 1. Klasses Prøven, bør nogle af Knuderne løses op!

9. Teltunderlaget gives en Gang Tjære. Fastsiddende Blade o. lign. fra Sommerens Lejre maa ikke fjernes. Jo tykkere Underlag, des bedre. (Husk Daasen med Talkum, saa Soveposerne ikke hænger fast til Foraaret!)

10. Planlæg i god Tid Foraarsbazaren, saa I har rigeligt med Penge til Nyanskaffelser. I vort barske Klima er Ødelægelser i Vinterens Løb uundgaaelige!

Ærbødigst *Ø.* og *L.*

Plakatsøjlen.

Billeder
fra Korpslejrens Pionerlejr (Sønderborg) samt fra Aadalslejren. Tilbud bedes sendt til Holger Dandanell, Horsted Skole, Vejle.

S. O. S.
13 Spejderuniformer til en ny Spejdertrop købes omgaaende. 5 Kr. pr. Stk. Henvendelse til Ib Andersen, Birkevej 10, Odense.

Kender du dette?

Cirrocomolus
Altocomolus
Lenticuralis
?
Pludselig aftagende, meget uroligt Tordenvejr
?
Tørt Vejr
Byger
Skylregn

ellers køb ★ Knopf: Hvordan bliver Vejret 3,00

Flyvende Fæstning	4,35	Ligthning	3,75	B. 17	2,50
Flyvende Ambulance	2,85	Stukas	2,25	Nimrod	1,95
Mitsubishi Zero	2,10	Fokker D. 23	2,50	Hurricane	2,10
Saab J 21	2,25	Heinkel	2,85	Gladiator	1,95
Lysander	2,50	S. 17	3,25	Cub	2,25

Gaa saa i Gang
0,25

og tag
Modelflyvermærket

SVÆVEFLYVERE
indeholdende Materiale og Tegning

Meteor	Spændvidde	62 cm	3,55
Baby	—	40 -	2,50
Gloria	—	80 -	3,85
Raket	—	92 -	5,25
Grimponimus	—	100 -	8,25
Simplex	—	104 -	4,40

TEGNINGER

Ølhunden	3,00
Pelikan	3,00
Holger Danske	2,00
Grimponimus	2,00
Dansk Torpedobaad Dragen	0,50
Svensk Torpedobaad	0,30

BYGGETIPS: Thunderbolt 50 Øre - Typhoon 50 Øre - Lysander 50 Øre - Spitfire 50 Øre - Saab 17 50 Øre Tempest 50 Øre - Saab 21 50 Øre - Nimrod 50 Øre.

KFUM-Spejdernes Depot A/S Løngangstræde 16 K. - C. 7616-17.

Bladet er afleveret til Postvæsenet den 13. Oktober 1947.

Hr Emil Aeger
Nye Breddalsgaard
Hurup

VÆRNEREN